



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De continua communicatione Christi cum anima quavis gratiosa &
fideli, ad benè semper agendum: Ego sum qui loquor tecum. Quod
Christus semper vellet nobiscum loqui & agere, si vellemus: sic ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

F E R I A S E X T A .
D E C O N T I N U A C O M M U N I C A T I O N E
C H R I S T I C U M A N I M A Q U A V I S G R A T I O S A
E T F I D E L I . A D B E N E S E M P E R
A G E N D U M .

Ego sum qui loquor tecum. Joan. 4.

V E R I T A S P R A C T I C A .

Quod Christus semper vellet, nobiscum loqui & agere, si vellemus: sic certe volendum est.

RATIO EST, Quia idcirco semper vellet Christus nobiscum loqui & agere si vellemus, ut semper possimus bene agere, ut bene semper agamus.

Atqui hoc nobis volandum est, sic semper bene agere.

Ergo quod Christus semper vellet nobiscum agere si vellemus, sic certe volandum est. Et fructus inde uberrimi ad omnem vitam partem emanant.

I P U N C T U M

DIVINUM Christi sermonem de spiritali cultu quem quaerit à nobis Deus, non potuit non admirari Samaritana mulier: ex eoque factum putatur ut de venturo proximè Messia, cogitationem susceperit, quasi subodoraretur illum esse aut illi similem cui loquebatur: unde & propterea sic Christo intulit: *Scio quia Messias venit qui dicitur Christus, cum ergo veneris ille, nobis annuntiabit omnia.* Tum verò Christus ipse Dominus: **EGO SUM QUI LOQUOR TECUM.**

O verba verba ignita, & penetrabiliora omni gladio ancipiti! Quis splendor inde erupit in intellectum mulieris? Quis ardor eius voluntatem accendit? Quis anæus & suavis stupor omnes eius demulsi sensus? Hæc facilius cogitari possunt quam exprimi.

Sic porro ille idem semper nobiscum, sic ille ipse Christus Dominus nunquam cessaret nobiscum loqui, nobiscum meditari, nobiscum studere, nobiscum omnia simul agere quæ nobis agenda sunt. Semper id vellet si vellemus, si eum sinceremus agere, si non obstaremus, si consentiremus agenti. Nunquid hoc mirum! At nunquam magis mirum quod nolimus sic eum

nobiscum agere, quod agenti obstemus, quod eius actionem & operam interurbemus! Hæc est scilicet animi nostri stupiditas, hæc est eius demerita ut cum se Christus continuo nobiscum communicet ad bene semper agendum, malimus bene non agere quam sic Christo attendere. Contra hodie expurgandum, excitandusque modò animus, ut plene intelligat, *Quod sicut vellet Christus cuncta nobiscum semper agere si vellemus, sic omnino volumus oportet, sic velimus incessanter.*

Ratio jam proximè producta est, quod idcirco vellet Christus nobiscum semper agere ut bene semper operemur. Sicut enim sine illo nihil possemus agere, ut supra visum est, sic eum illo possumus omnia: ne verò caulemur nobis deesse auxilium, sic semper ille adest, ut nunquam dicendum sit, *Per Deum abest.* sicut expressè monet Sapiens, *Cur autem quæ de Deo dicuntur universim, dicantur particularim de Christo, hæc ratio est, quia ille est causa meritoria totius gratiæ quæ ad bene agendum datur, & quoties datur atque operatur gratia, tunc Christus non modò cum duabus aliis divinis Personis operatur ut Deus, sed simul ut Deus homo singulari influxu concussit ad opus tanquã vitis ad fructum palmitum, tanquam caput ad membrorum motum, tanquam lux mundi ad illustrationem & fecunditatem totius universi.*

Sic luculenter Tridentinum ex Evangelio: *Cum, inquit, ille ipse Christus IESVS tanquam capus in membra & tanquã vitis in palmites, in ipsos iustificatos VIRGITER VIRIVTEM INELVAT qua virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur & subsequitur, & sine qua nullo pacto, Deo grata & meritoria esse possent: nihil ipsis iustificationis amplius deesse credendum est quo minus plene illis quidem operibus qua in Deo sunt facta, Divina legi pro huius vite statu satisfecisset, & vitam æternam suo etiam tempore, si tamen in gratia decesserint, consequendam, verè promeruisse censeantur, cum Christus Salvator noster*

Eccl. 15.

Seff. 6. 16.

noſter dicat. ſi quis biberit ex aqua quam ego dabo ei, non ſitiet in aeternum, ſed ſiet in eo fons aquae ſalientis in vitam aeternam. Quod dicit, nunquam deerit illi gratia per me danda, neque unquam ceſſabo illi ad eſſe & cum illo agere, qui me volet ſecum operari.

O bonitatem! o Sapientiam! Agnoſco illam eſſe Sapientiam quam a bonitate divina petebat Sapiens. Da mihi ſedum tuarum aſſtricem Sapientiam & noli me reprobare a pueris tuis: mitte illam de caelis ſanctis tuis & a ſede magnitudinis tuae, ut mecum ſit & mecum laboret, ut ſciam qui id acceptum ſit apud te: ſcit enim illa omnia & intelligit, & adducet me in operibus meis ſobrie & cuſtodiet me in ſua potentia. Sic orandum quotidie.

II. PUNCTUM.

SED volumus oportet ſic ſemper bene agere.

Primo id neceſſario volendum eſt quando aliter non poteſt evitari peccatum: hoc enim evitandum ſic obligari ſumus, ut nunquam vel le peccatum liceat. Nemini datum eſt peccandi libertatem.

Secundo, quando ex officio, ex obedientia, ex caritate aut ex alia quapiam virtute tenemur agere, tunc bene exercenda virtus, tunc bonum bene eſt agendum, nec omittenda aut differenda occaſio prout monet Sapiens: Noli prohibere bene facere eum qui poteſt: ſi vales, & ipſe benefac. Ne dicas amico tuo: vade & revertere, cras dabo tibi, cum ſtatim poſſis dare.

Tertio denique, quod hic praecipue quaeritur, ubique & ſemper velimus oportet bene agere, nam niſi talis eſſet voluntas, non eſſet bona, non eſſet conformis Chriſto qui ſemper nos ſecum agere deſiderat, igne veni mittere in terram & quid vult niſi ut accendatur? Quando hoc oolum eſſet Chriſti deſiderium, nonne mereretur a nobis impleti? Cur nobis ille adeſt ad omnia? Quidquid dixeris, ſive honor ſit Patris, ſive meritum ſui Sanguinis quo ſtimulatur, ſive caritatis ardor quo nos proſequitur? ſive boni aeterni conſideratio, quod tantum perit nobis aut provenit, quantum oſioſe vel ſtrictioſe operamur, quidquid inquam horum dixeris quo moveri poſſit Chriſtus ad continuam ſui communicationem, dici debet ad inducendam noſtram voluntatem: ut ſe Chriſto conformans, a quo velit bene agere, atque ipſe deſiderat & contendit.

Quale enim illud eſt ſcire Chriſtum ſtantem

ad januam & pulſantem ut, ingrediatur, ut operetur, ut omnia noſtra dirigat, inſtruat & promoveat pro ſua bonitate & ſapientia: & nos ſortis eum deſeramus. nos ingreſſum denegemus, nos operam noſtram detrectemus, nos probrum hoc ſubeamus, In propria venit, & ſui cum non receperunt. nos ipſum aliquando aduſum audiamus quod dixit Iſaac Geraritis, Quid veniſti ad me, hominem quem odiſti, & expuliſti a vobis? Poſſitne hoc ferre probrum?

III. PUNCTUM.

QUOD ergo vellet Chriſtus ſemper nobiscum agere ſi vellemus: hoc cerid volendum eſt: Hoc omnino agendum paribus cum Chriſto animis: ut non deſraudemur a die bono, & paritula boni doni non teprareatur.

Hoc eſt quod tantopere ſacrae urgent Scriptura: Quodcumque poteſt manus tua inſtan, eroperare. OMNIS arbor qua non facit fructum bonum excidetur. OMNEM palmitem in me non ferentem fructum tollet eum. ABUNDANTES eſtote in omni opere Domini ſemper. BONUM facientes non deſiciamus: tempore enim ſuo meremur non deſicientes: ergo dum tempus habemus, operemur bonum. CONTEMPLANTES ne quis deſit gratia Dei.

Hoc eſt quod ipſa ſuadet ratio, quod charitas Chriſti uiget, quod utilitas noſtra exigat, quod noſtra premit neceſſitas. Niſi enim cum motu & tremore ſalutem operemur: Niſi theſaurizemus vobis theſauros in caelo: Niſi diuites in Deum ſimus: de ſalute periclitamur. At quis metus & tremor? Qui theſauris? Quae divitia? Si tam multis bonis privamur operibus, quantis privabimur ſi Chriſto deſimus volenti ſemper agere?

Hoc eſt denique quod tu ipſe oras in ſingulos dies; Dirige & ſanctificare regere & gubernare dignare Domine Deus, rex caeli & terrae hodie corda & corpora noſtra ſenſus ſermones & actus noſtros in lege tua & in operibus mandatorum tuarum: ut hic & in aeternum te auxiliante ſalvi & liberi eſſe mereamur. Salvator mundi.

Capſine quid ſit dirigi, quid ſanctificari, quid regi & gubernari a Domino? Vane quod petis: aut id non vis? Si te nolle agnoſcis, cur id oras? Cur diſſimulas? Cur hypocritam agis? Vade felici corde & labiis ſceleftis. Si te id velle affirmas: nonne eſt velle ſemper cum Chriſto agere? Quia ut dirigat, ſemper illi agendum eſt, nec niſi nobis ſimul agentibus nobiſcum ager:

Sap. 9.

Eccl. 15.

Prov. 3.

Luc. 12.

Apoc. 3.

Gen. 26.

Eccl. 14.

Eccl. 9.

Matt. 7.

Ioan. 15.

1. Cor. 5.

Gal. 6.

Heb. 12.

Luc. 12.

Eccl. 2.

Rom. 8.

nam & ipsi qui aguntur ab ejus Spiritu, non aguntur ut nihil agant. Quod præclare docet S. Augustinus. Dicit, inquit, mihi aliquis, ergo agimur non agimus: respondeo, immo & agis & ageris: & tunc bene agis si à bono ageris. Spiritus enim Dei qui te agit, adjutor est agentibus. Nemo autem agitur si ab illo nihil agatur. Spiritus enim adjuvat infirmitatem nostram. Et a libi expressus: Intelligant si filii Dei sunt, se Spiritu Dei agi, ut quod agendum est agant, & cum egerint, illi à quo aguntur, gratias agant. Agunt enim ut agant, non ut ipsi nihil agant.

Serm. 13.
de Verbis
Apost.

1. de Cor-
rept. &
Grat. c. 2.

Et hoc eis ostenditur quid agere debeant ut quando id agunt, sicut agendum est, id est, cum dilectione & delectatione iustitia, suavitatem quam dedit Dominus, ut terræ eorum daret fructum suum, accepisse se gaudeant.

Sed nisi etiam agant, quid restat nisi ut infructuose gratiam se accepisse doleant?

Vide in 1. parte, Feria 6. Hebdom. 3. in Adventu.

Nunquam est Dei amor otiosus.

S A B B A T O.

DE ZELO QUI EX COGNITO CHRISTO SENTITUR, AD EUM ALIIS MANIFESTANDUM, EXEMPLE SAMARITANÆ.

Venite & videte hominem qui dixit mihi omnia quaecunque feci: nunquid ipse est Christus? Joann. 4.

VERITAS PRACTICA.

Rape ad eum quos potes, nam si potes & non rapis, tot caelo perdis quot Christo lucrari poteris.

RATIO EST, Quia tot caelo perdis quot tuâ culpa pereunt.

Sed si potes & non rapis, tot tuâ culpa pereunt quot Christo lucrari poteris.

Ergo & tot caelo perdis. Quod sanè damnum ita est lugendum, ut in eo lugendo plus hic opera poni debeat quam in ipsa probanda veritate.

I. PUNCTUM.

QUI Dominum comitabantur discipuli, quando cum Samaritana muliere cepit loqui, abierant omnes in proximam civitatem ut cibos emerent, tum verò cum redierunt, primò quidem mirati sunt quia cum muliere loquebatur, nemo tamen dixit quid quaris, aut quid loqueris cum ea? Sed rogabant eum descens, Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis; ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad invicem, nunquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis Iesus, meus cibus est ut faciam voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus.

Quæ postrema verba sunt valde observanda, tum propter eam quam in se continent dignita-

tem, tum propter respectum quem habent ad propositam veritatem, quæ est de zelo manifestandi Christi, ad exemplum Samaritanæ mulieris, quæ statim ut audivit illum esse Messiam qui expectabatur, reliquit hydrum & abiit in civitatem & dicit illi hominibus: Venite & videte hominem qui dixit mihi omnia quaecunque feci, nunquid ipse est Christus? Quod quidem testimonium tanti fuit ponderis, ut multi Samaritanorum crediderint, cum convenerint, & in civitatem suam adduxerint, ubi cum duos dies mansisset, multò plures crediderunt in eum propter sermonem ejus. Et mulieri dicebans, quia jam non propter loquelam tuam credimus, ipsi enim audivimus & scimus quia hic est verè Salvator mundi.

O quantum potuit una mulier, tam brevi tempore? Vix unam modò mulierem multi viri convertunt, & ecce una mulier tam multos adducit viros ad Christum! Undenam hoc? Elanguit planè zelus noster, & quasi esset indifferens iis etiam qui concionatores habentur, quid vel quomodo dicant, dum dicendo placeant, sic suum leviter munus obeunt.

Itane verò sit illud indifferens quod nisi diligenter obeas, ita damnosum est ut de salute non tantum auditoris sed & ipsius Concionatoris agatur? Itane Christi causa peragitur? Itane negotium salutis animarum curatur? Tu quisquis